

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a členov senátu JUDr. Viery Nevedelovej a JUDr. Violy Takáčovej v právnej veci navrhovateľky **K.**, prechodne bytom Bratislava, Miletičova č. 33 proti odporkyňi **Sociálnej poisťovni – ústredie, Bratislava**, Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, o invalidný dôchodok, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave 5Sd 138/2004 - 108 z 29.1.2008 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 5Sd 138/2004-108 zo dňa 29. januára 2008 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom krajského súdu boli potvrdené rozhodnutia odporkyne, ktorými zamietla žiadosť navrhovateľky o invalidný dôchodok z dôvodu, že miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je u navrhovateľky 30 % resp. 20 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou a nedosahuje mieru invalidity (40%).

Navrhovateľka v odvolaní proti rozsudku krajského súdu žiadala, aby odvolací súd rozhodnutie krajského súdu "zamietol" . Poukázala na svoje ochorenia (ktoré v odvolaní

vymenovala) a vyslovila názor, že sú dostatočným dôvodom na priznanie invalidity . Podľa názoru navrhovateľky krajský súd nevykonal potrebné dokazovanie na zistenie, či je alebo nie je invalidná a žiadala nariadenie znaleckého dokazovania.

Odporkyňa žiadala prvostupňový rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd, ako súd odvolací podľa § 250s OSP, preskúmal odvolaním napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu podaného odvolania a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Ako to uviedol aj krajský súd, nárok na invalidný dôchodok podľa § 70 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení by u navrhovateľky prichádzal do úvahy len vtedy, ak sa stala invalidnou , pričom za invalidnú sa podľa § 71 ods. 1 zákona považuje osoba, ktorá pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Takýto zdravotný stav však u navrhovateľky nebol objektívne zistený. Posúdením jej zdravotného stavu neboli zistené medicínske podmienky pre priznanie invalidity, pretože miera poklesu schopnosti na vykonávanie zárobkovej schopnosti bola posudkovým lekárom v konečnom dôsledku stanovená na 20 %.

Zdravotný stav navrhovateľky opakovane posudzovali na základe zákona ustanovení posudkoví lekári, ako to podrobne s výsledkami ich zistení uviedol vo svojom rozsudku krajský súd. S obsahom posudkov sa krajský súd náležite a podrobne vo svojom rozhodnutí zaoberal a nezistil žiadnu skutočnosť, ktorá by medicínske závery posudkových lekárov spochybnila. Posudky po vyšetrení navrhovateľky ako aj na základe jej zdravotnej dokumentácie sú jednoznačné so zhodným konštatovaním, že navrhovateľka nie je invalidná. Posudkoví lekári zhodnotili zdravotný stav navrhovateľky v súlade s postupom, ktorý zákon predpisuje, ich posudky sú úplné a presvedčivé. Na základe posudkov posudkových lekárov dospel súd k záveru, že skutkové okolnosti týkajúce sa zdravotného stavu navrhovateľky sa dostatočne ozrejmili. Jednoznačne z ich vyplynulo, že u navrhovateľky poškodenie zdravia invaliditu nepodmieňuje. Navrhovateľka teda nespĺňa medicínsku (zdravotnú) podmienku pre priznanie požadovaného dôchodku. Jednoznačnosť posudkových záverov , ktoré krajský súd podrobne vyhodnotil, nedáva dôvod na nariadenie navrhovateľkou požadovaného znaleckého dokazovania v odvolacom konaní.

Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi krajského

súdu v odôvodnení rozsudku, ktoré považuje za úplné a vecne správne. Na uvedenom závere nič nezmenil ani obsah podaného odvolania navrhovateľky, ktorá len zopakovala svoje doterajšie tvrdenia o zdravotnom stave bez ich podloženia objektívnymi medicínskymi nálezmi, ktoré by čo i len spochybnili zistenia posudkových lekárov. Z toho dôvodu odvolací súd nevidel dôvod na nariadenia odvolacieho pojednávania a vo veci rozhodol podľa § 250l ods. 2 v spojitosti s § 250ja ods. 3 vety prvej OSP .

Vzhľadom na uvedené odvolací súd rovnako, ako krajský súd, považoval rozhodnutie odporkyne o zamietnutí žiadosti o invalidný dôchodok na základe odborných medicínskych záverov posudkových lekárov za zákonné a preto rozhodnutie krajského súdu o potvrdení rozhodnutia odporkyne, ktorým bola zamietnutá jej žiadosť o invalidný dôchodok, ako vecne správne s poukazom na § 219 OSP potvrdil.

Odvolací súd o trovách konania rozhodol so zreteľom na to, že odporkyne trovy nevznikli a navrhovateľka vzhľadom na výsledok konania nemá na náhradu trov odvolacieho konania nárok.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. októbra 2008

Za správnosť vyhotovenia:

Zuzana Katuščáková

JUDr. Ida Hanzelová

predsedníčka senátu